

СПОВНІТЬ ГРОМАДЯНСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК!

На основі банкового закону мусить одержати універсальний банк

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

доповнити до кінця 1925 р. свій капітал до висоти 1 мільона золотих.

Тому підписуйте нові акції Земельного Банку Гіпотечного!

Одна акція номінальної вартості зол. 25 — разом з оплатою скарбовою і коштами заготовки (номинаційною) зол. 26 —

Кожний Українець обов'язаний бути акціонером Земельного Банку Гіпотечного!

Гроші переслати на адресу: Земельний Банк Гіпотечний, Акційна Спілка у Львові. Відправка ч. 7.

Сумні і прибиті.

Львів, 8. жовтня 1925.

У вікторок розпочалася осіння сесія союму. Розпочалася вона серед незвичайно сумних настроїв, а загальний сміток, гіркий песимізм і терпке розчарування ще збільшилися й поглибилися після експозе прем. Грабського, після експозе „якого не було“ — як висловилися деякі провідники польських союмових клубів.

І урив і союм пішли до тієї межі, коли великі ожелі окуляри можуть бути дитячою забавкою, але не многонадійним засобом для творення світогляду державних мужів.

Ще рік тому анемічний, незапаний союм вдовольняв дістані й обіцянками „залізного“ прем'єра, віддаючи в його руки диктаторську владу; ще рік тому „патріотичні“ партії насолоджувалися словесним симпозієм, справляли бенкети свідателів польської варті, а сьогодні приходиться справдати смертну тризну всім великим починам, всім веселковим надіям.

В своїй експозе, що не було експозе, прем'єр і міністер скарбу початково намагався надробляти міною, виводити летючі „еси і флореси“ про поправу міжнародного становища Польщі, союз з Румунією і Францією, порозуміння з балтійськими державами й відданим Чічеріна; далі твердив він про внутрішнє заспокоєння, а вкінці як лік на нечувану економічну скруту й фінансову кризу пропонував рецепт у формі трьох урядових пропозицій. Та в словах диктатора не було вже ані невності, ані віри, ані навіть переконання в свої власні слова. Тому й не диво,

що між правительством і партіями запанував сумний настрій і пригноблення.

Бо й шовж тут допоможуть оптимістичні слова, коли дійсність є до смерті сумна. Таж тут не треба бути великим знавцем, навіть поміром, міністром чи послом, щоб ствердити, що міжнародне положення Польщі є спокаліття гідне. Рейнський пакт означає закінчення Німеччини, а тим самим ослаблення Польщі. Союз з Францією хитіється, а союз з Румунією хіба не велике мзе анічання. Тут можна з повним правом пригнобити посьловищу про Якіма, який хвалився таким самим, як він („хвалився Яким такім!“). Порозуміння з балтійськими державами дуже незвичайного характеру, тим більше після відданим Чічеріна. Шовж торкається зближення з „Росією“, то воно поки що вилами на воді писане, а зрештою пенник є, що воно му-сібно в створених умовах нимати глибокі прогалини між поодинокими членами СРСР.

Внутрішнє положення теж не особливе. Всі „чужоплемінні“, себто більше одної третини населення сучасної Польщі глибоко нездоволені з польської внутрішньої політики. Навіть серед найбільших „любяників“ розвіялися всі міражі про зміну політики на „хресті“.

Після уго-

дово попереджикані Ядзи, заковштувавши солодощі державного жолоба і сповинаючи родю Негра в

користь шовхольської політики, являються перехід до опозній В шовхольських селіських масах просте стивіне невдоволення з при-волу, якому про парцеляцію і осадничтво.

Господарська катастрофа ще піч коли не прибрата таких гігантських, трівожних розмірів, як являне тепер. Хиткість золотої валюти, митна війна з Німеччиною, розвал банків, зменшення кредитів, полаткова шовба, 200-тисячна армія безробітних зареєстрованих і що найменше ще така ж кількість нересторованих, обезцінення сільських продуктів, важке положення промислу й торгівлі — все те не може настроїти нікого на високий тон. Господарська нужда, вростаюче безробіття і голод без сумніву викличуть страйки і замішання.

В таких умовах не може зродитися оптимізм. Тому й не диво, що навіть такий запристожений носій наказно-офіційного оптимізму, як п. В. Грабський мусів відсвідувати свою чергову вісьовку серед смертельної мовчанки своїх похлювників.

Данішні моралізаторські напучування п. В. Грабського вважалися вершиною державної мудрості; сьогодні вони викличуть тільки гіркий усміх і глухе невдоволення.

Для осяз кулачий союм з дозір-ням зложив у руки п. В. Грабського далекоюдуї пбавності, скинувши тататі себе і наділив свого вибраних листаторськими правами. І шовж? Економічна політика „геніального спасителя“ покинчилась повним розвалом. Сьогодні навіть важко буде й латати „патріотичним“ виставкам, бо невдоволення є загальне, генеральне, а польський „деп“ не має ніяких виглядів. Иде випродування останків. А що далі?

І тут то сум і пригноблення мусить запанувати серед найбільших оптимістів, навіть таких неперебірчивих, як безжовні посли польського союму.

По широкому світі

В Італії, у Флоренції, прийшло до кривавої сутички між фашистами і масонами. Фашисти обурені звистом одного з членів своєї партії, напали юрбою на дім убийника та відпалили його; аніщили добілки масонських редакцій, убили одного адвоката в ліжку, а присутності його родичів і кількох інших потурбували на смерть. Про-

МИКОЛА ГОЛУБЦЬ.

ЛАВРІВ.

(Покінчення.)

В просторому бабинці лаврівської церкви, заклепленому підчас останньої обнови сполучення, кошкови склепіння, освітленому двома луковими вікнами на висоті хорів, знаходиться під теперішню пору два вітаті — св. Миколи і св. Василия Великого, а іконами середньої листи кінця XVIII віку. Поза тим при західній стіні уміщена з одного боку входових дверей сповідальниця, з другого боку лавки. Доливіка аложена черевичною „мозаїкою“, вікна прилеплені новотасними ніби вітражами. Стіни бабинця потинковані, за винятком місць, на яких аберіглися фрагменти старої, фрескової поліхромії.

Збереглися ці фрагменти на трьох стінах при дуже різному стані збереження. Найменше збереглося на західній стіні з прорісними в ній входовими дверима, що ведуть сюди від притвору.

Направо від дверей зберігся височий на око 2 метри і око 1,5 метра широкий плат мальовиди, в якого горішній полюс видні до коліної довері одяги якесь у-ставленням рядом постатей. Характеристичний рисунок одної ноги в профілі, як також ритмічний уклад довері дуже нагадує аналогічну

частину постаті св. Івана Богослова у вірменському соборі. Низом проведений кістковий („діамантний“) фриз, до якого долішньої листи привішана біла опона з темно-брунатним орнаментом, в формі двох паралельних ліній і зигзаком поміж ними.

Наліво від дверей зберігся теж доколінний фрагмент якоїсь сядчої, жіночої постаті (Богородиці?). Ноги в рожевих сандалах, оперті на низькому підніжжю. Ова збережені фрагменти гладкі, без насичень, якими понищено фрески на інших стінах, можуть уже самі собою бути виносним свідомством до-сконалості рисунку, свіжості кольориту й лідідарності укладу, які характеризують увесь цикл збережених мальовид.

Мальовила на обох бічних стінах, падений і полудняній, відспонені тільки частинно. На мальовилах північної стіни задержалися ще цілі поюси з тинком і поліхромією Я5-лонського, на падений стіні нема вже тої поюси, але як одна так і друга стіна не розчищені, покриті останками вапна й побіли, з під якої не легко розшифрувати рисунок і композицію старих фресок...

Мані алялося розчистити й уід-нати шовхольного з під пішної за-урані й аляний плем фрагмент фрескового мальовила на північній стіні в середній поюсі, безосередньо біля вітаті. З під північ-ного наспоні, та вапняного порозу

й бовду аярнув трикутний плат квіттини зображеної „Собор Преса Богородиці“. На темно-синьому, гранітному тлі бачимо там симетрично уложону архітектур, з червоними (киновар) та сіримі коншами, охровими в світлі а брунатними в тині стінами, яких пастикуляцію зазначено чорними штрихами та білими пробілами. По-вдох конш архітектури перекинута композиційно-вишуканим лужом біла довері, з чорними орнаментальними поюсами-мережками. Контури ці білі пелени киноварі. Посередині картини, наче прикріплена до записної пелени ікона Богородиці з Дитятем. Богородиця в червоному одязі, з підніжжя а гору руками на лоні в неї Христос-дитя в білій сорочечці. Рамці ікони ясно-брунатні з чорним контуром, тло темно-кармінове, обличчя а дька модельоване, при чому обличчя Богородиці удержане в темному брунатному тоні, обличчя Христа рожеве а рисунк очей, носа і уст виконаний тоненькою кістковою, шкідово; такеж само прорисоване во-лося Христа, що мягкими стрічками опідає на чоло. Ореолі доволі обок голови як і решти осіб на картині жовті з подвійним обрисом — чорним і білим.

Направо від ікони Богородиці ниня у — постаті трьох святих: а; голови двох а них, видні в ціло-сти на першому платі, повернуті а сторону ікони Богородиці; голова

третього видна тільки фрагмента-рично з поза ореолі двох поперед-ніх. Обличчя святих характерні-стично виласжені, модельовані в тонах від охри до чоної краски а великими очима (Mandelaugen). Волоса маркбавані чорними ритміч-ними штрихами, борода висвічува-ні такими ж білими просвітами.

Святигелі одягнуті в білі ризи а епітрахілями й чорними, вибавже-ними хрестами на них. Дралування риз означає незвичайно флоретнимі прорисами, обрис епітрахілів охрові. Тут і там ризи злегка ті-цьовані. Руки святих (видна тільки одна а цілості і одна а фраг-менті) аналогічної краски й моде-лювання що обличчя, розпроділені на дожину, чітко обрисовані.

Цілість викликає незвичайно гла-монізм враження їх під оглядом певного розуку, так і укладу та видоржаного в відповідаючих собі тонах кольориту.

Описаний повніше фрагмент є пер-шим з цілого циклу, що тягнеться шовхольним фризом вздовж стін. По-однак картани циклу алянджані в тіжже тонах і композиції, розме-жовані поміж собою червоними, киноварними лисами а білими кон-турами.

В сусідній агадній фрагменту поміщене „Розп'яття“, а якого видна тільки горішня частина з са-мим Розп'яттям (по груди) і голова-ми предстоящих — Богородиці та св. Івана. Цей фрагмент, як і далі

З судової салі.

Редактор Остап Павлів і тов. перед судом.

Сікція ненависті й погорди до форм держави

Ввчор розпочалася в карному окружному суді у Львові, перед тимчасовим присяжним суддів розправа проти редактора „Громадського Голосу“ Остапа Павлова і трьох інших визначних членів латвійської партії д-ра Романа Дашкевича, д-ра Матвія Стахова й Івана Колача розправа за § 65 карного закону.

Акт обвинувачення закладає обвинувачення „сікція ненависті й погорди до форм держави й державної адміністрації і конституції та наклепування і згодування на непослуду, перенесення або спротиву проти законів і розпоряджень публічних властей“. Цих злочинів обвинувачені мали допуститися на радикальних пікетах в Солонці 10. травня і в Ременові 24. травня 1925 р.

Трибунал: радн. Ангельскі — предсідник; ватажки: радн. Дукейт і радн. Миларскі. Обвинувачувачі: прок. Гіртлер, Борохет; адвок. д-р Лев Бачинський (Станіславів), д-р Бриквич (Тернопіль), д-р Лев Ганкевич і д-р Іван Волошин (Львів), д-р Новоодорський (Коломиї), д-р Кнуца (Самбір).

Акт обвинувачення кладе головному обвинуваченому ред. О. Павлову в вини, що він на господарському вічу, яке займалося справою земельної реформи і парельцій говорив про лиха мазурської колонізації на українських землях та всю тенденційність господарської політики п. В. Грабогоского. Між ин. акт. обвин. закладає обвинуваченому як злочин, що він називав Грабогоского дідичем, який сміється з цілого союму та який глухий і на зойки українського селянського народу, що перебуває в неволі польського поміщицтва.

Поруч з обвин. О. Павловим промовляв на вічу в Солонці обвин. Роман Дашкевич і селянин Іван Колач, а в Ременові невістуканий ще Михайло Козлянюк і д-р Матвій Стахів.

Обв. О. Павлів, який єдиний з поміж обвинувачених перебуває від 4-ох місяців у слідчій палаті, борониться тим, що нічого було чистого господарського і загалом устроєм держави не займався. Обв. був економічним референтом, він говорив про проект земельної реформи а не про сам закон, так само він говорив про польських громадянських кола і польські політичні партії, а не про уряд. З окрема обвин. оприлюднює закиди, наче би він як член радикальної партії, викладав як добрий приклад більшовицькі порядки та щий суспільний радянський лад. Радикали є гострі протидіяки більшовиків і з більшовицькими їм не по дорозі.

Прок. Гіртлер старається доказати своїми питаннями, що „радикальна“ партія має на одні загалом якийсь революційний радикалізм у відношенні до польського Уряду і що цей радикалізм проявляється між ин. у відсутності радикальних поглядів у польському союмі.

Обв. д-р Лев Бачинський (д-р Лев Ганкевич) викладають своїми запитаннями, що радикальна партія є еволюційна, за австр. часів мала парламентарне представництво а тепер є легальна і легально скликувала віча. Визначні члени рад. партії працювали в польських газетах (українська радикальна партія боронить інтересів селянської класи зарівно українського що й польського народу, бо ці класові інтереси однакові).

Обв. д-р Роман Дашкевич обв. Іван Колач і д-р Матвій Стахів також не почувалися до вини, говоривши на вічу лише про факти, маючи на одні боротьбу легальними еволюційними засобами проти кривд, заподіяних українському народові. Обв. д-р Стахів широко переповідав зміст свого земельного реферату на вічу й правильність його тез. Він користувався тоді виключно цифровими даними з польських урядових статистик про колонізацію й аграрні відносини. У своєму рефераті він переповідав також аналогію поміж кол. прускою колонізацією у Познанщині й нинішньою польською колонізацією на українсько-зах. землях. Про форму правління в Польщі загалом не згадував. Нинішніми доказами д-р Лев Ганкевич, що рад. партія кооперує лише з партією українських соц.-рев., яка є негальною в Рад. Україні. На заході українська рад. партія ідеологічно сходиться м. н. і з французькими радикалами, яких послі ажраде тепер призначать до Варшави.

Свідок Я. В. Штерн, а, по-діянт, признає, що всі чотири точки віча відносилися до господарсько-економічних справ. Свідок вправді не пригадає собі подробиць, але тигнений за язык — співає про „підбурюючу“ промову ред. Павлова, адв. Ганкевича і Галчинича від Варшави і т. п. Свідок має ще до нині свої записки з віча, але заінтер'єсований д-р Л. Бачинський їм заявляє, що „при собі“ не має тих записок. Свідок митьця, „не пам'ятає“ і ніяково притакує всьому, що каже предсідник.

Свідок Кароль Адам теж згадує, теж саме „не пам'ятає“ деталі.

але пітанує попередні зв'язки. Розправа перервано до слідуючого дня 9. год. вночі.

Розправа проходить в атмосфері нудьги. Всі відчувують напругу і неприємність закладати подолу невольності й гостроти критики господарської політики Грабогоского — нині, коли вся польська преса всіх відтінків дає їм політику д-те гострійше, і коли кожний з присутніх суддів на власній шкурі почуває її благодати. З окрема аж дивно виглядає оборона судом престіжну земельного завоювання, того самого, що на арені союму-сенату викликає багато більш авантюри ніж на селянському вічу.

ПОЛІТИЧНІ НОВИНИ.

Викрадення гар. пакту!

Делегатів у Львокарно повідомлено, що довірочний проект гар. пакту найшовся в руках італійських журналістів. Делегати збентежилися, Думають, що документи викрадено. Досі не знайшли винуватників. Делегати львокарн. конференції звернулися до італ. уряду й преси, щоби зогляду на шкідливі наслідки не оголошували передчасно проекту. Останніми днями італ. преса оголосила довірочні вісти з конференції в Львокарно. „Епока“ оголосила проект гар. пакту, дискутований тепер міністрами. Оголосив його і орг. Муссоліні „Попольо д' Італія“. Дел. Гранді інтервенував у свого правительства, щоби перешкодити дальшим ревеляціям. Італ. чосп. мали згодитися на оголошення внімків проекту. Коли Бріан дізнався про ревеляції італ. часописів, викликнув: „Зробили це нарочно“. Однак не зазначив, кого підозріває. Часть учорашнього засідання зайняла дискусія в справі ревеляції італійських часописів. Опісля приступили до ген. дискусії поодиноких уступів проекту пакту. При цьому вперше торкнулися приступлення Німеччини до С. Народів (§ 7. пакту), справи зах. пакту і сх. арбітр. договорів (§ 11.) і питання загварантування і виповідження пакту. Ані розв'язки ані компромісу не досягнуто. Англіїці не зайняли становища до пакту, бо думають вийти зі салі нарад, коли обговорюватиметься сх. справа. Візьмуть участь у нарадах при заг. зіставленнях уступів пакту.

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Останнє число „Діла“ конфісковано за передову статтю п. з. „Чим коштом“, в якій втеркено кінцевий уступ. Крім цього счеркнено заголовок зі статті на тему шкідливих надужит у Перемишлі та два невеличких уступів зі самої статті.

— Субсидиї анцій. Поклик доповнити вимогання урядом акційний капітал Земельного Банку Гіпотечного до висоти 1 міль. зол. вже знаходить відгуків в нашому громадстві. Як нас інформують, вчора явився в бюрох банку нельмишан, сеніор нашого громадянства през. Юліан Романчук і перший приступив до підписки акцій. Коли мати на увазі незалежне матеріальне положення п. през. Романчука, то його вчехок в глибокій старості повинен бути зразком імперативного громадянського обов'язку. Не сумніваємося, що цей приклад громадянської чесноти найде багато наслідувачів.

— Смерть Брайтбарта. В сенаторії в Берліні помер зівсий атлет „король заліз“. Брайтбарт наслідком затросення крові.

— Доляри львівського Магістрату. У зв'язку з банкрутством польського банку „заемного кредиту“, виявляється, що міські електричні заведення склали в цьому банку більш 300,000 зол. і 300,000 чеських корон. Тепер ці гроші пропадуть. Міська рада шукає шляхи винуватців: хто поклав громадські гроші в банк, що не мав громадського забезпечення.

— Новий оборонець Штайгера. Львівська преса повідомляє, що в процесі Штайгера, який пічється у Львові 12. жовтня, виступить у характері Штайгера його оборонця д-р Натан Левенштайн, відомий асимілятор і польський патріот. Для життєвих сіоністичних політиків це дуже знаменний факт. Сіоністи вважали асиміляторів все найбільшими своїми політичними ворогами та ставили їх просто нарівні з національними зрадниками. Видно, що тепер між сіоністами й асиміляторами після польсько-жидівської угоди не-

ма ніякої різниці. Бо тільки тим можна собі пояснити участь Левенштайна в обороні Штайгера. Сам Левенштайн мав за явні послони Райкою по угоді ні більше ні менше тільки так: „No przeceż pty- hniec na nasze podworko. Bo staliście przeceż tam, gdzie my już dawno stali“. Знайшовшись на спільному „подворку“, нема вже ніякої різниці між Левенштайном і Райком, а тому і дозвувала участь Левенштайна в обороні сіоністичного героя Штайгера.

— Нецензурна опера. У Львові по- вали недавно виставу нової опери, осно- ваної на славній „Хижині дяка Томі“. Автором є Американаець і змалював до- сті, драматичні картини торгівлі невольни- ками. З огляду на те, що ці невольники виступали на сцені майже не одягнені, ан- глійська пензура казала кілька сцен счерк- нути. Один з англійських денників злобно заперічує, що Англіїші тому не можуть ніяк гляди на голих невольників, бо го- ловну частину свого майна придбаного в минулі століття, заробили на торгівлі невольниками.

— Для танцюристів. Цими днями скінчилися в Брюсселі конгрес міжнарод- ного союзу артистів танцю. Цей кон- грес прийняв постанови, що найближчою зимою в усіх школах танцю навчатимуть таких чотирьох танків: „букси“ та „вазала“, композиції проф. Люсієна Ліо в Парижі, „Флоріда“ проф. Гюльвіля і „Ель Валса“, проф. Пюагта, обох також з Парижа. За те імпорт з анцій зі Зєдинених Держав „Чарльстон-стоп“ відкинули. Що означа- ють усі ці таємні терміни — мабуть роз- яснять нам ногами самі танцюристи, як не цієї зими то без шкоди для постулу, та лишень на другий рік або й за три роки, коли мода правесє ш винаходи до нас.

— Кооператива „Український Театр“ у Львові уладує великий Концерт в по- ложині жовтня ц. р. Ласкаву співучасть в тим концерті беруть Вл. Іліан. Артистка співачка Дарія Левинська зі Львова, артист- ка скрипки Катря Мандичевська і пі- ністка Оля Мандичевська зі Станіслава. Шановні концертанти вернули недавно з чужини і буде це їх перший виступ на концертній естраді у Львові.

— Свобода ч. 41 вже вишло з друку. Зміст цього числа такий: 1. Дбаймо за нашу молодь М. Струтинського; 2. Свято української книжки; 3. Земельна реформа чи колонізація? 4. Політичні торги (з на- годи побуту Чічеріна у Варшаві); 5. Про- ти колонізації України Жидами; 6. На радянській Україні; 7. Що чувати в світі; 8. Іван Панчишак; Родинне село; 9. На допомогу „Голодному селу“; 10. Новинки; 11. Новий бунт визив; 12. Комунакат „Сільського Господаря“ в справі податків; 13. Ірвана порада; 14. Смішний куток; 15. Біржа.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар „Українського Надні- прянського Театру О. Мітневич:

Бережани, Сал. Сокола. 9.X. „Казка Старого Млина“. 10.X. „Сатана“. 11.X. „Ніч під Івана Купала“ (пра- шальна вистава). 12.X. „Казка Старого Млина“ (прашаль- на вистава). 563 8-?

Український Театр під дирекцію І. Когутяка.

Добромірка, сал. „Проміти“. П'ятниця 9.X. „Барон Кіммель“. Шил, сал. „Проміти“. Субота 10.X. „Занорожень за Дунаєм“. Неділя 11.X. в год. 3. попол. „Воскре- сеніє“.

Зображ. Неділя 11.X. „Морфюм“ премера. Театр в переїзді до Мостиск загостить по дорозі на 2 вистави до Золочева. 569 2-3

Український мішаний хор Д. Когутяка: субота 10.X. Городок Ягайлоский. неділя 11.X. Судова Вишня. понеделік 12.X. Перемишль. п'яторок 13.X. Перемишль. 518 12-?

Подяка. Високованому Пану Ме- цесасові д-ру Евгєну Ловицькому, адво- катові в Підгайцях, складало щиро подя- ку за сонсе, безінтересне і позне по- сявти заступлення мене в процесі спаз- ковік. — А. Крушельницька. 605

Подякється до відома, що з днем 1. жовтня ц. р. відчинена студентська (далі- ш) при вул. Сутинського 21 і подає добрі, зборів а дешеві обіді і вечері. Пам'ятайте на загально-приятний клас „Сей до свого“. 503 1-1

Виклади на однорічній курсі абітурієн- тів при Торг. Школі „Проміти“ почина- ються в понеделік 12. ч. м. в год. 4. по- пол. Вписи щоденно до полудня. Управа. 1-2

Дрібні оголошення.

ПОШУКУЮ у адвоката місця початку- чого коопієнта. Василь Тригук, Ко- бинаволки, п. Яніа к. Теребовля. 585 2-3

СПІЛЬНИКА з капіталом 1000—1200 до- лярів потребує до заложення фабри- ки артикулу масового загальної спадко- вщини. Всього рідко виключене. Рефе- ратів, котрі хотять собі придбати ста- тий, пенсій і рентний дохід, прошу зголоситися під „Пенсій Інтенс“ до Ад- міністрації „Піла“. 601 1-1

До випайку негайно одна або декіль- кати а кухчею на Знеслітє, 8 міят хоту ніз трамваю. Чини за два покн згоди. Зголошення писемні до Адмі- страції „Піла“ під „Знеслітє“. 602 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповілає.

ОПЕРАТОР

Д-р Тит Е. Бурачинський

бувший довголітній асистент хірур- гічної клініки проф. д-ра Ридігева у Львові, довголітній примар хірургіч- ного відділу нрального шпиталя в Чер- нівцях ординує в хірургічних хворобах і недугах горла, носа і вуха при вул. Со- піги ч. 25. II. пов. (напроти Техніки) від 10:30—12 перед полуднем і від 3—5 по полудню. 2-5

ОКУЛІСТ

Д-р Г. ІГЕЛЬ

лікар Народної Лічниці

ординує в очних недугах

у Львові при вул. Ягайлоській 20. 431 10-10

АДВОКАТ

Д-р Іван Блажкевич

веде канцелярію

в Дрогобичі

Ринок ч. 4. (дім Ковальського). 586 3-3

АДВОКАТ

Д-р Теодор Михайлівський

веде від 1. вересня адвокатську канцелярію в ЖОВНІ

350 в домі бл. п. д-ра Короля. 13-15

Інк. архітект

Лев Левинський

Львів, Содова 3 (бічна Потоцького)

виконує затверджені плани, бере в під- приємство будови по конкурсії цінах. 535 6-12

Конкурентна Ткальня

„ЛЕНПОЛЬ“

С-на з обм. пор.

Львів, вул. Городецька 121

приймає лєз, коноплі і клоча до виміри і виробу полотна, шайгу, рупників, обору- сів і т. п. Приймаємо агентів на дуже ко- ристних услїях. Купуємо також льняні і конопляні сиріаці, платимо найвищі ціни. Звертаємо увагу Шан. Клієнтів, що всі сиріаці, які висилася до конкурентної Ткальни „ЛЕНПОЛЬ“ у Львові, Городець- ка 121 є вільні від оплати фрахту, але тільки до 1. лютого 1926. Пізніший фрахт 481а вже мусить бути оплачений. 3-5

МАГАЗИН ФУТЕР

Е. СОЛІК Юліана соліка

307 Львів, Собіського ч. 4. 11-16

поручає наймодніші футра, найліпшої якос- ти, по уміркованих цінах — услїя догляв.

Краса — Приваба — Гігієна.

Останні, ще невідомі знаходки для жіноцтва: Косметичні та гігієнічно-охоронні. — Домгайтєс натальєв, прикладаючи на присилку марку. Budapest, Labor, szikunka post. 61. 591 2-12

Не пожалує!

Номдний, хто відвідає кравець- ну робітню жіночих одягів

Марка Метай-Мітєвського

при вул. св. Йосифа 6. I. пов

дістане елегантно викінчений кос- тюм, плац, або сукню по дуже дешевих цінах. 1-5